

Andreas Ribbung

Galleri Torggatan 10, Örnsköldsvik
3-28 maj

Andreas Ribbung är en av grundarna till det framgångsrika konstnärskollektivet Candyland i Sockholm. Jag fick möjligheten att träffa honom på Galleri Torggatan 10 i Örnsköldsvik där han just nu visar sitt måleri.

Bilderna är småskaliga – inte någon överskrider halvmeteren. Det är ett intuitivt måleri som lämnats i ett ambivalent tillstånd. Detta har Andreas Ribbung medvetet valt att göra för att erbjuda betraktaren en ingång till bildvärlden. Känslan av dubbeltydighet förstärks genom de efterkonstruerade titlarna. I denna fas av arbetet får konstverket en nytändning. En del av den konstnärliga processen har avslutats i och med att penseln lagts ner, men en annan minst lika viktig, har nu kommit igång – en verbal. Det går inte att misstolka titlarnas betydelse. Det är delvis tack vare dem som målningarna klarar sig. Men jag får aldrig känslan av att titlarna används som medel till att legitimera måleriet. Tvärtom har jag sällan upplevt hur beroende en målning och en titel kan vara av varandra som jag gör hos Andreas Ribbung. Jag känner tydligt att måleriet lämnats precis så öppet som titlarna kräver.

Då jag betraktar Andreas Ribbungs bilder känner jag att det aldrig handlar om slumpartade färgprickar. Jag frågar honom därför om det alltid är figurer man ser i målningarna. Vi står framför målningen *Nymphaeum* och han pekar på en form i övre högra hörnet och säger något liknande: det skulle kunna vara en dammsugare, men det skulle likväl kunna vara en människa. Det spelar inte så stor roll. Men något är det.

Figurer hämtade från djurvärlden är återkommande i målningarna. Apan tycks uppträda mer än andra. Lekfullheten lyser igenom samtidigt som en allvarlighet gör sig synbar. I målningar som *Deft foot (Händig fot)* och *Santa's comin' to the monkey beach* får jag känslan av att man med hjälp av djur kan uttrycka mänskliga sinnelag kraftfullare än om man använder människor. Man tar bort den seriösa tyngden och det är helt acceptabelt att gå över styr. Man får en glimt av något som trots sin ambivalens känns underligt självklart.

Utställningen på Galleri Torggatan 10 förtjänar definitivt ett besök men glöm inte bort att kolla in titlarna när du är där. Utan dem går mycket av målningarnas djup förlorat, likväl som den naturliga ingången i bildvärlden.

Text och foto Ida Rödén